

T. A.

Prijemy jazykowej stilizaciji w
tworczestwie Stefana Żeromskiego
(po knigie "Wietier s morja")
/Problemy stylizacji językowej w
twórczości Stefana Żeromskiego (na
przykładzie "Wiatru od morza")/, T.N.
Brzewskja, "Wiestnik Moskowskogo
uniwersitietia" Fiłologija. nr 4 (1976)
;:[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/4 (70), 244

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BRZEWSKAJA T.N.: Prijemy jazykowej stilizaciji w tworcze-
wie Stefana Żeromskiego (po knigie "Wietier s morja") /Problemy
stylizacji językowej w twórczości Stefana Żeromskiego (na przykła-
dzie "Wiatru od morza")/. "Wiestnik Moskowskogo uniwersiteta".
Fiłologija. 1976 nr 4 s. 64-73.

Traktując stylizację językową jako "zespół środków językowych sto-
sowanych świadomie w celu nadania utworowi cech właściwych danej epo-
ce i miejscu", autorka stwierdza, iż spośród wielu pisarzy polskich naj-
pełniej stosował ją Żeromski. Bada główne sposoby stylizacji językowej
pisarza, prawidłowości w doborze środków językowych i funkcję styliza-
cji. Stwierdza, iż podstawowymi środkami w tym zakresie były dialektyz-
my, archaizmy i zapożyczenia, zaś najważniejszymi rodzajami - styliza-
cja historyczna, lokalna i zawodowa. Najczęściej stosował Żeromski
pierwszą, posługując się przy tym określonym słownictwem oraz wprowa-
dzając do języka utworu dawne formy i konstrukcje składniowe. Spośród
elementów obcojęzycznych używał latynizmów i germanizmów. Stylizację
lokalną uzyskiwał przez wprowadzenie dialektu kaszubskiego i innych pol-
skich gwar północnych. Artykuł zamyka próba analizy ilościowej elemen-
tów stylizacyjnych w języku Żeromskiego.

BP/70/98

T.A.

/II/ BUŁACHOWSKA Ju.L.: Pro typologiju stylju w poeziji Maksyma
Rylskoho i Jaroslawa Iwaszkewycza 50-ch rokiw [O typologii stylu
w poezji Maksyma Rylskiego i Jarosława Iwaszkiewicza lat 50-ych].
"Słowo i trud". Red.: H.P. Jiżakiewicz, Kijów 1976, "Naukowa
dumka", s. 123-130.

Podstawę dla porównania stanowi podobieństwo ideowe i tematyczne,
środki wyrazu artystycznego i ewolucja obu poetów. Istota ich twórczego
powinowactwa w aspekcie ideowo-artystycznym polega na apoteozie życia,
swobody twórczej, przyrody i człowieka - twórcy dobra i sprawiedliwo-
ści. Łączy się z tym rodzaj liryzmu właściwy obu poetom - "światła
mądrość". Do cech wspólnych zalicza autorka bogactwo reminiscencji,
rozległość twórczych skojarzeń, wiersze o artystach, nawiązywanie - m.in.
polemiczne, rzutuujące na teraźniejszość - do mitologii i antycznych spo-
sobów obrazowania. Rozważania prowadzą do wniosku, że uprawiany przez
Rylskiego od dawna gatunek liryki publicystycznej jest zjawiskiem nowym
w powojennej liryce Iwaszkiewicza.

BP"70/99

T.A.